

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Turi András

A paletta szerelmese

A régi Angyalföld piktorai – Kilencedik kiállítás
Ezernél több kép

Épít. Hétlapp,
(Hely)

1961. ápr. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

92

Verecs Gyula
"1961"

Személy

Helyszám

Idő

Szikár, ősz hajú férfi, csöndes beszédű. Hellyel kínál a kedves földszinti lakásban, amelynek falát képek sora borítja. Nincs egy „talpalatnyi” hely, amely üres lenne. Valamennyi az ő rajza, festménye, Veress Gyula Zoltáné, a „fűszeres” piktoré. A KÖZERT 39. számú boltjának vezető-helyettese most készül a kilencedik kiállítására.

Mint 15 esztendőes kisfiú kezdett festegetni, édesapjától, a hétgyermekes bőrmunkástól kapta az első festékkészletet – gyufaskatulyákban. Ezt a régi, primitív felszerelést ma is őrzi, megfátottan mutatja.

Szegezni tilos

Az újpesti Wolfnerban kezdte segédmunkásként, aztán a Lehel piacra kerül kenyérárusnak. Közben rajzol. A piac tipikus alakjait, angyalföldi asszonyokat, munkanélkülieket, rongyos gyerekeket, koldusokat. Kis szobrokat farag fából. Műveit a modelleknek ajándékozza, s egy idő múlva már nevezetessé válik ott, a Lehel téren és környékén. Egy tanító-vásárlója megkérdezi: miért nem képezi magát? Kis pénzéből beiratkozik hát egy iengyel festő esti rajziskolájába.

Azután az Általános Fogyasztási Szövetkezetbe kerül és ott dolgozik 9 éven át, míg nem egy igazságtalan bérlepszállítás miatt sztrájkra hívja társait és az utcára kerül. Ekkor már nős, családos. Mit tegyen?

— Ekkor jutott eszembe először, hogy képeimet kiállítom. A Horánszky utcában kaptam helyiséget azzal, hogy szegezni tilos, a falba nem üthetek szöveget. Kitaláltam a függő lécezést, így állítottam ki több mint száz festményt.

Festékre, vászonra

A kiállítás szép sikerrel zárult. Jöttek a régi barátok, a

szaktársak, a régi vásárlók, az angyalföldiek. Jó néhány hónapra biztosítva volt a kis család kenyere.

— S a felszabadulás után?
— Negyvenhétben az MNDSZ rendezte első kiállításomat. Közben beiratkoztam a nyomdászszakszervezet festőiskolájába, hogy tökéletesítem magam a rajzban. Xantus Gyula volt a tanárom. Az Oktatásügyi Minisztériumban megalkitottam a rajzban. Xantus Gyula volt a tanárom. Az Oktatásügyi Minisztériumban megalkitottam a képzőművész kört. Két nagy sikerű kiállítást rendeztem.

— Mit szeret leginkább festeni?

— Tájat. A Bükk a nagy szerelmem. Amit a képeimmel keresek, elegendő festékre, vászonra és azokra a kirándulásokra, amelyeket az országban teszek.

A legkedvesebb

Már tudnak róla, ismerik, mint a régi Angyalföld megörökítőjét.

— A XIII. kerületi Tanács éppen most keresett meg: küldjem el azokat a rajzaimat, képeimet, amelyeket az egykori Váci útról, Lehel utcáról, a régi Rákos-patakról, az azóta lebontott angyalföldi házakról készítettem. Városterületi dokumentumnak.

— Hány képet festett negyven év alatt?

— Ezernél többet. A kereteket is magam gyártom használhatatlan ládákból. Ha majd nyugdíjba megyek, bejáróm a régi helyeket — az ország minden részében vannak barátaim — és csak festek, festek.

— Melyik képét tartja a legkedvesebbnek?

— Ezt.

— De hiszen ez fénykép! Hét-nyolc éves mosolygó arcú kislány fényképe. A „fűszeres” piktor nevet:

— Az unokám.

Turi András